

Una ànima per a Maó

Les ciutats, com les persones, necessiten una ànima si no volen convertir-se en conglomerats d'acer i formigó, on viuen persones que malden només per satisfer els seus interessos egoistes. Es precis infondre esperit a la ciutat, perquè les persones no quedin ofegades ni pels murs físics ni per aquests altres murs que massa sovint aixequem els homes.

Des de fa gairebé sis-cents anys Maó compta amb una ànima, que l'ajuda a créixer no només materialment sinó sobretot en l'esperit. Es troba a l'interior d'una elegant Ermita, que va ser iniciada al segle XV i que seria ampliada dos segles després. Més tard, el 1813, es va construir al seu costat l'actual cementiri, com suplicant que ella vetllés també per aquells que ens van deixar.

L'ànima de Maó té el preciós nom de "*gràcia*". És l'atribut que li va regalar Déu per mitjà de l'àngel el dia de l'anunciació. Aquell dia va ser reconeguda i proclamada com a dona plena de gràcia. La ciutat de Maó venera a la Mare de Jesús com la dona plena de l'amor i la misericòrdia de Déu. La seva delicada i venerada imatge expressa el goig d'una vida tocada per complet per l'amor de Déu. La dolçor de la seva mirada convida a acostar-se sense por a ella i contemplar-la a poc a poc, sentint-se estimat i segur al seu costat.

Les festes que cada any dedica la ciutat de Maó a la seva patrona, la Mare de Déu de Gràcia, són preciosa expressió de l'alegria i el sentir d'un poble i també de la seva devoció i afecte a la Verge Maria. Des de 1890, per decisió de l'Ajuntament de Maó, als actes religiosos en honor de la Verge, acompanya la "*qualquada*", que dóna esplendor i vistositat a aquesta festa. Però, sens dubte, l'acte més bell en honor de la Mare de Déu de Gràcia és la Missa que se celebra el dia de la festa a l'església de Santa Maria. Per a mi és un privilegi poder celebrar aquesta Eucaristia solemne al costat de la gent de Maó, recordant el que significa santa Maria per al nostre poble i agraint el seu patronatge i protecció. La Missa de caixers, celebrada davant la imatge de la Mare de Déu, és un preciós homenatge que Maó rendeix a la seva patrona.

M'emociona de manera particular pensar en les generacions de maonesos que s'han acostat a resar als peus de la Mare de Déu de Gràcia. Ella ha estat durant molts segles refugi i consol del nostre poble. Els nostres pares i avis es van confiar al seu amor maternal, com també fem nosaltres. A la seva ermita segueixen acudint moltes persones, per sentir la proximitat de la Mare i repetir-li, amb els goigs, "*de Gràcia us han nomenada, perquè'ns siau llum i guia*".

Veritablement Maó té una ànima. Quan necessitem eixamplar el nostre esperit, tenim a on anar. Només es necessari acostar-se a l'Ermita i cercar, en soledat i silenci, la companyia i consol de la Mare. Segur que el nostre esperit va creixent, perquè Maria ens ensenya sempre a mirar cap al cel.

+ Francesc, bisbe de Menorca

Un alma para Mahón

Las ciudades, como las personas, necesitan un alma si no quieren convertirse en conglomerados de acero y hormigón, donde viven personas que se afanan sólo por satisfacer sus intereses egoístas. Es necesario poner espíritu en la ciudad, para que las personas no queden ahogadas ni por los muros físicos ni por esos otros muros que con demasiada frecuencia levantamos los hombres.

Desde hace casi seiscientos años Mahón cuenta con un alma, que le ayuda a crecer no sólo materialmente sino sobre todo en el espíritu. Se encuentra en el interior de una elegante Ermita, que fue iniciada en el siglo XV y que sería ampliada dos siglos después. Más tarde, en 1813, se construyó a su lado el actual cementerio, como queriendo que ella velara también por aquellos que nos dejaron.

El alma de Mahón tiene el precioso nombre de “gracia”. Es el atributo que le regaló Dios por medio del ángel el día de la anunciación. Aquel día fue reconocida y proclamada como mujer llena de gracia. La ciudad de Mahón venera a la madre de Jesús como la mujer llena del amor y la misericordia de Dios. Su delicada y venerada imagen expresa el gozo de una vida tocada por completo por el amor de Dios. La dulzura de su mirada invita a acercarse sin temor a ella y contemplarla despacio, sintiéndose amado y seguro junto a ella.

Las fiestas que cada año dedica la ciudad de Mahón a su patrona, la Virgen de Gracia, son preciosa expresión de la alegría y el sentir de un pueblo y también de su devoción y cariño a la Madre de Dios. Desde 1890, por decisión del Ayuntamiento de Mahón, a los actos religiosos en honor de la Virgen, acompaña la “*qualquada*”, que da esplendor y vistosidad a esta fiesta. Pero, sin duda, el acto más hermoso en honor de la Virgen de Gracia es la Misa que se celebra el día de la fiesta en la iglesia de Santa María el día de la fiesta. Para mí es un privilegio poder celebrar esta Eucaristía solemne junto a las gentes de Mahón, recordando lo que significa santa María para nuestro pueblo y agradeciendo su patronazgo y protección. La Misa de caixers, celebrada ante la imagen de la Virgen, es un precioso homenaje que Mahón rinde a su patrona.

Me emociona de modo particular pensar en las generaciones de mahoneses que se han acercado a rezar a los pies de la Virgen de Gracia. Ella ha sido durante muchos siglos refugio y consuelo de nuestro pueblo. Nuestros padres y abuelos se confiaron a su amor maternal, como también hacemos nosotros. A su ermita siguen acudiendo muchas personas, para sentir la cercanía de la madre y repetirle, con los gozos, “*de Gràcia us han nomenada, perquè'ns siau lllum i guia*”.

Verdaderamente Mahón tiene un alma. Cuando necesitemos ensanchar nuestro espíritu, tenemos a donde ir. Basta acercarse a la Ermita y buscar, en soledad y silencio, la compañía y consuelo de la Madre. Seguro que nuestro espíritu va creciendo, porque María nos enseña siempre a mirar hacia lo Alto.

+ Francesc, bisbe de Menorca